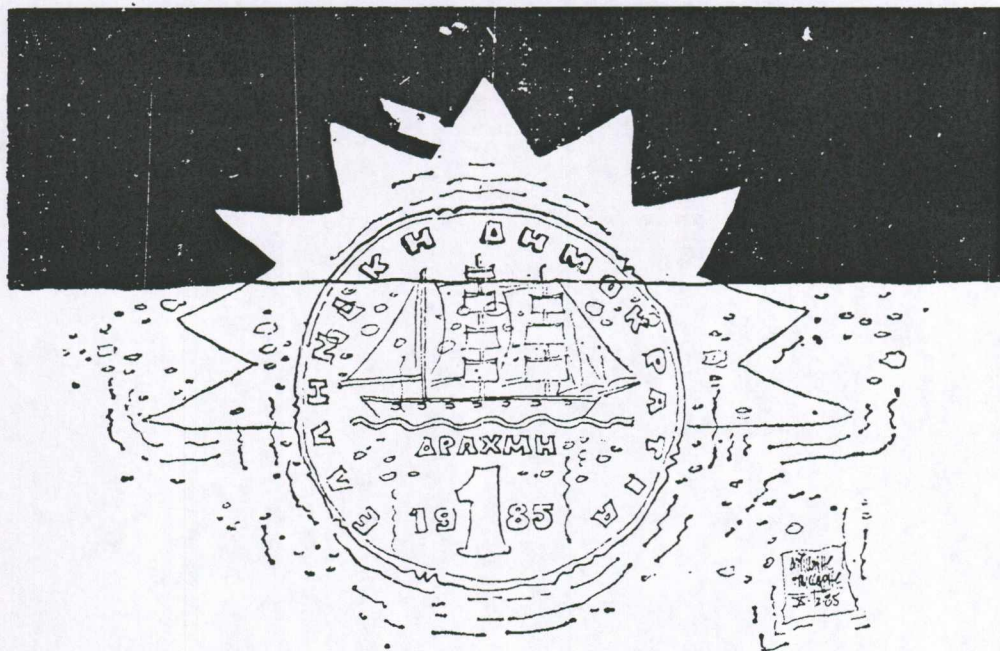

ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΗΣ
Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΑ

Η υποτίμηση της δραχμής παρασύρει και το ΠΑΣΟΚ στο βυθό.
(Του Αντώνη Πάσσαρη)

Η γενιά του Γκορμπατόφ κατανοεί καλύτερα τη Δύση

ΔΙΑΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ (Οκτώβριος).— Καθώς ο Μιχαήλ Γκορμπατόφ, μετά την πρόσφατη επίσκεψή του στο Παρίσι, ετοιμάζεται τώρα να συναντηθεί με τον Αμερικανό Πρόεδρο Ρέγκαν στην Γενεύη, γίνεται ευρύτερα αντιληπτό ότι η αλλαγή στον τρόπο αντιμετώπισης του κόσμου εκ μέρους της Σοβιετικής Ένωσης εκτείνεται πέρα από την ανάπτυξη απλών δημοσιίων σχέσεων. Μία νέα δεξιοτεχνία στις διεθνείς επαφές παρατηρείται, παράλληλα με ένα νέο τρόπο χειρισμού της υπόθεσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Τα κράτη τα οποία συμμετείχαν στη Διάσκεψη του Ελσίνκι το 1975 αποφάσισαν να συμπεριλάβουν στο κείμενο της Τελικής Πράξης την αρχή της υποβολής ερωτήσεων σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ο Αμερικανός διπλωμάτης Τζων Μάρσκα, ο οποίος παρακολούθησε τις διαπραγματεύσεις, δημοσίευσε πρόσφατα ένα βιβλίο, στο οποίο μεταξύ άλλων αναφέρει ότι η καρινομία της Τελικής Πράξης ήταν ότι εισήγαγε την αρχή, δάσει της οποίας η υποβολή ερωτήσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελεί επίσημη νομιμη έκφραση των σχέσεων μεταξύ των κρατών και ότι η συζήτηση θεμάτων που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν θεωρείται ως παρέμβαση σε εσωτερικές υποθέσεις.

Είναι αμφίβολο αν οι Σοβιετικοί αντιπρόσωποι αντιλήφθηκαν την βαθύτερη δέσμευση της αρχής που υπέγραψαν, γεγονός που από τότε τους ανάγκασε να λάβουν αμυντική στάση. Πράγματι, στα χρόνια που ακολούθησαν, δόθηκαν έντονες και επανειλημμένες προκλήσεις στο θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά την διάρκεια διασκέψεων ή ανεπίσημων συναντήσεων που είχαν σκοπό την αναθεώρηση των συμφωνιών του Ελσίνκι, καθώς και σε συναντήσεις τους με Δυτικούς ηγέτες, ό-

πως πρόσφατα στο Παρίσι, όπου το καυτό θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ήταν εκείνο που τάραξε την ιψαλιότητα του Μιχαήλ Γκορμπατόφ. Θά πρέπει να σημειωθεί ότι στην Σοβιετική Ένωση, οι κομμάδες παρακολούθησης της εφαρμογής των συμφωνιών του Ελσίνκι είναι ιδιαίτερα καταπιεσμένες και δύσκολα επιτυγχάνουν την διοχέτευση πληροφοριών στο εξωτερικό σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα στον αχανή χώρο της ανατολικής υπερδύναμης.

Η σοβιετική απάντηση σ' αυτή την πρόκληση άλλαξε τα τελευταία δέκα χρόνια. Ο παλιός θόρυθος για την «εχθρική προδοκασία» μπορεί ακόμη να ακούγεται αλλά οι Σοβιετικοί επίσημοι έδειξαν αναγκαστικά να υπερασπισθούν τον εαυτό τους, κάνοντας μνεία στα δυτικά πρότυπα.

Όταν ο κ. Γκορμπατόφ έδωσε συνέντευξη στην γαλλική τηλεόραση της παραμονή της αναχώρησής του για το Παρίσι, απέφυγε να απαντήσει ευθέως στις ερωτήσεις που του υπέβαλαν για τα ανθρώπινα δικαιώματα, υποστηρίζοντας ότι τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα τυχαίνουν καλύτερης προστασίας στην Ρωσία παρά στην Δύση.

Στην Σοβιετική Ένωση μεταξύ των μελών της νέας γενιάς των αξιωματούχων υπάρχει ένας μικρός αριθμός ατόμων, τα οποία έχοντας γνωρίσει τη Δύση και εργασθεί σ' αυτή, υποστηρίζουν ότι πρέπει να λαμβάνονται υπ όψη τα ήθημα και οι παραδόσεις της χώρας όταν οι ξένοι κριτάρουν την Σοβιετική Ένωση. Αφηρημένες δυτικές ιδέες και έννοιες των δικαιωμάτων και της δικαιοσύνης, λένε, δεν είναι δυνατόν να επιβληθούν αυθαίρετως σε κοινωνίες με εντελώς διαφορετικό παρελθόν και ιστορία.

Ο συλλογισμός είναι σωστός εν

μέρει. Ακόμη κι αν υπάρχει στο Κρεμλίνο η διάθεση για μεταρρυθμίσεις, δεν θα ήταν δυνατόν ένα τυποποιημένο σύνολο δυτικών ιδεών να εφαρμοσθεί στη ρωσική κοινωνία, η οποία ποτέ δεν γνώρισε τίποτα καλύτερο πέραν από απολυταρχικά καθεστώτα.

Ωστόσο ο ισχυρισμός της σοβιετικής αυτής ομάδας, έμμεσα παραδέχεται τις συχνές επικρίσεις. Στο παρελθόν, στοιχεία όπως η λογοκρισία, η μυστικότητα, η φυλακή ή η εξορία για τους διαφωνούντες θεωρούντο από τους κομμουνιστές ως ένα μέρος της επιβεβλημένης πειθαρχίας ενός μεγάλου επανάστατικού κινήματος. Σήμερα όλα αυτά τα στοιχεία καταλογίζονται στην ατυχή ιστορία μιας ακόμη καθυστερημένης χώρας, απέναντι στην οποία θα πρέπει να φανούμε ανεκτικοί.

Το συγκεκριμένο επιχειρήμα προέρχεται από τους νεότερους και περισσότερο δυτικοποιημένους Σοβιετικούς δημοσίους λειτουργούς. Ωστόσο αυτά τα άτομα, υπό τον κ. Γκορμπατόφ, πήραν την ηγεσία της Σοβιετικής Ένωσης από την γρηστιά φρουρά, η οποία είχε την τύχη να γνωρίσει τα ηρωικά χρόνια του Λένιν, αλλά και τον σκοταδικό τό Στάλιν. Όλοι οι γηραίοι άνδρες, εκτός από ελάχιστους, γνώρισαν μόνον την οπισθοδρομική Ρωσία, τον μπολσεβικισμό, τον φόβο και τόν αγώνα. Οι νέοι άνδρες γνωρίζουν την Δύση, τις φιλελεύθερες ιδέες, τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί ο κόσμος.

Όσοι δέξασα γνωρίζουν πάρα πολλά για το δικό τους καλό. Βλέπουμε για πρώτη φορά τους διπλωμάτες και τους άνδρες των σοβιετικών μυστικών υπηρεσιών που καταφεύγουν στη Δύση να ενεργούν έτσι για λόγους συνειδήσεως.

Οι γηραίοι πολιτικοί νομιμοποιήθηκαν με την συμμετοχή τους στην επανάσταση και στα δεινά που ακολούθησαν, στον διαμηχανικό μετασχηματισμό της Ρωσίας, τις θριαμβευτικές περιπέτειες του

Οι Ηνωμένες Πολιτείες θριαμβολογούν, η Ιταλία και ο κ. Κράξι δεν είναι πολύ ικανοποιημένο (ιδιαίτερα μετά την απότομη ψυχρότητα στις σχέσεις με τις Η.Π.Α.) αλλά το Ισραήλ χειροκροτεί την τελευταία πράξη του έργου. Ο επίλογος της πειρατείας του κρουαζιερόπλοιου «Αχιλλέ Λαυρα» δικαιώνει την αντιπροσωκρατική πολιτική του προέδρου Ρέγκαν και συμφιλιάνει τις σχετικές δηλώσεις του με τη δράση Έξη χρόνια και τρεις εβδομάδες περίπου μετά τη σύλληψη των Αμερικανών ομήρων στην προαίτια της Τεχεράνης και αρκετά χρόνια μετά την απόφαση των τρομοκρατών της Μέσης Ανατολής να πλῆττον αμερικανικούς στόχους, ο κ. Ρέγκαν επιτέλους έδειξε ότι θέ ανταποδώσει τα κτυπήματα. Ο κακός τιμωρήθηκε χωρίς να πέσει ούτε μία σφαίρα και η παγκόσμια μνήμη ξαναζωντανεύει το γουέστερν της παλιάς καλής εποχής, ακόμη κι αν τα αεροπλάνα F-14 έχουν αντικαταστήσει το ντουφέκια.

Ο θρίαμβος των ΗΠΑ είναι σίγουρα μεγάλος. «Το καλύτερο μέτρο του θρίαμβου της Πέμπτης επι των τρομοκρατών είναι να σκεφθεί κανείς το που θα βρισκόταν ο κόσμος, αν δεν συνέβαινε αυτό που συνέβη», έγραψαν την επομένη οι «Νιού Γιορκ Τάιμς». Κι ακόμη και στελέχη του Δημοκρατικού Κόμματος παραδέχθηκαν ότι αυτή η ενέογεια είναι σεβαστή από τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών. Όσο για τόν αμερικανικό Λαό, η επιχείρηση αυτή έδωσε καινούργια φτερά στα πατριωτικά του αισθήματα.

Αλλά δεν λείπουν και οι σκεπτικιστικές απόψεις. Σε μία περίοδο ιδιαίτερα ευαίσθητη για τις μακροχρονες διεθνείς προσπάθειες εξεύρεσης λύσης του Μεσανατολικού κι ενώ η παραδοσιακή σύμμοχος του κ. Ρέγκαν, Βρετανών πρωθυπουργός Μάργκαρετ Θάτσερ δέχεται προσωπικές μά παλατινικές αντιπροσώπεια, η θεαματική επιχείρηση της περασμένης εβδομάδας κινδυνεύει να σταθίσει πολύ ακριβία.

Η αναζήτηση μιας συμβιβαστικής λύσης στη Μέση Ανατολή, αρχίζοντας από έναν αμερικανό - ορθόδοξο - παλατινικό διάλογο, δεν διευκολύνεται μ' αυτό τόν τρόπο. Ηγή η ενδοσυϊαδική επιδοκιμασία εκ μέρους του Λευκού Οίκου της ισραηλινής επιδρομής εναντίον του γενικού επιτελείου

Καταδλιπ έχει τόν 17 ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΝΤΟ

Η κατάδλιψη αποτελεί σήμερα την συχνότερη διαταραχή στην τρίτη ηλικία. Επίσης, ευθύνεται για τις απόπειρες αυτοκτονίας, παιδιών και εφήβων, που τα τελευταία χρόνια παρουσιάζουν εντυπωσιακή αύξηση.

Υπερραισθησία, διάφορες ανησυχίες, υστερική συμπεριφορά, οικογενειακοί λόγοι, ψυχώσεις, αισθημα απομόνωσης, αλλά πάνω απ' όλα η κατάδλιψη είναι αυτή που οδηγεί όλο και περισσότερα άτομα στην αυτοκτονία, με αποτέλεσμα ο κίνδυνος στους καταδλιπτικούς να είναι πάρα πολύ μεγάλος.

«Ξαναζωντανέψα» τόν παπασίο